

[Ninn-Hansen.]

i Vest- og Østgrønland dermed er ophørt, at Grønland helt igennem betragtes som en enhed, og vi lægger vægt på, at dette også lovgivningsmæssigt fastholdes, således at man ikke fremtidig i lovgivningen har undtagelser for Østgrønland, der kunne pege tilbage på en tid, som er forladt, efter at vi nu ved opsigelsen af den oprindelige traktat har fået Grønland som en helhed. Jeg vil gerne henstille til stats- og udenrigsministeren, at dette tages i betragtning ved den fremtidige lovgivning.

Morten Lange: Når man betænker de stridigheder, der for — jeg havde nær sagt heldigvis — mange år siden stod om rettighederne til Erik den Rødes land, så må man jo sige, det er særdeles velkomment, at vi i dag kan have forelagt her en aftale mellem Norge og Danmark om en stiltfærdig afvikling af norske særrettigheder i Østgrønland. Det kan kun hilses med tilfredshed, og jeg skal blot give min tilslutning på mit partis vegne til, at denne traktat bliver ratificeret.

Svend Haugaard: Fiskeriet ved Østgrønland har gennem årene mellem Norge og Danmark været et ømtåligt spørgsmål. Det er lykkeligt, når der, som det her sker, i enighed kan findes en løsning, og det er også godt, at hvis der skulle opstå uenighed, skal sagen klares på nordisk basis med svensk opmand.

Følelser har i dette spørgsmål nok spillet en lige så afgørende rolle som de økonomiske interesser, og vi bør nok herhjemme huske, at det gælder ikke blot de norske, men også i høj grad vore egne.

Det er helt klart, at de interesser, den grønlandske befolkning har, først må tilgodeses; de har forret fremfor alle andre, deriblandt det øvrige Danmark. Derudover bør vi bibeholde stor forståelse for norske interesser, som dog har en meget lang historie bag sig og derfor altså også indtil videre er ligestillet med de danske; men jeg vil gerne lægge vægt på, at der også efter 1977 bibeholdes størst mulig lighed i danske og norske rettigheder og bedst mulige vilkår for norsk-dansk samarbejde i det hele taget også på dette område.

Ud fra den antagelse, at det vil ske, kan

det radikale venstre anbefale ratifikation af pagten.

Niels Westerby: Liberalt centrum tiltræder forslaget om ratifikation.

Knud Hertling: Den foreliggende overenskomst mellem Danmark og Norge om fiskeri ved Østgrønland kan vel rammende karakteriseres som et ret rypisk resultat af dansk diplomati — dette være sagt absolut uden malice til stats- og udenrigsministeren; et skulderklap til den ene side samtidig med, at man til den anden side frir lidt af. Derved skabes et stykke diplomatisk kunst, der vel har sine svagheder, men et resultat, der i sin helhed kan skabe megen sympati.

Ud fra et dansk-grønlandsk synspunkt ville det have været ønskeligt, om vore norske venner med hensyn til Østgrønlandsproblemet havde været lidt mindre sarte; i så fald havde vi nu haft en mulighed for at kvitte, hvad der skete i 1924, ja, måske ikke mindst hvad der skete i 1933 ved domstolen i Haag. Men så skulle det altså ikke være. Vore norske venner ønsker ikke disse historiske begivenheder afsluttet med et pennestrøg, og derfor må vi i dag beskæftige os med denne overenskomst om en overgangsordning, der i bedste eller i værste fald må have en varighed indtil den 10. juli 1977.

Som det fremgår af bemærkningerne, er overenskomsten ikke helt identisk med de ønsker, der er fremsat af Grønlands landsråd, men rigtigt er det, at landsrådet har givet sin principielle tilslutning til det forelagte udkast til overenskomst. Imidlertid ønskede landsrådet, at overenskomsten kun skulle have gyldighed i 5 år, ligesom landsrådet ikke kunne tilslutte sig de norske ønsker om forsyningsbaser i land.

Det er de grønlandske folketingsmedlemmers opfattelse, at disse divergenser er løst på en for alle parter tilfredsstillende måde. Indsættelsen af artikel 2 imødekommer ønsket om 5 års gyldighed på en rimelig måde, uden at den belaster det gode broderforhold mellem Danmark og Norge.

Adgangen til at oprette forsyningsbaser kan ikke bringe mig i nogen form for affekt; denne ret er en simpel logisk følge af adgangen til fiskeri.

Vi er enige med regeringen i, at en tillægs-